

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csp/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8523200858
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2024:8523200858.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Janou Srokovou, v sporovej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. E., práv. zast.: JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom, so sídlom Zámocká 525/28, Stropkov, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155, práv. zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-mestská časť Ružinov, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.121,72 eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 450,- eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku..

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 01.08.2023 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 2.121,72 eur predstavujúcej primerané finančné zadostučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8Csp/15/2022 sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na základe Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, pričom v označenom konaní bola úspešná, keďže súd žalobe vyhovel. Za porušenie spotrebiteľských práv judikovaným označeným súdnym rozhodnutím si uplatnila satisfakciu v podobe primeraného zadostučinenia z dôvodu, že svoje práva si musela brániť podaním skoršej žaloby. Uviedla, že rozsudkom vydaným v základnom konaní je preukázané, že žalovaná porušila jej právo tým, že v rámci kontraktčného procesu postupovala v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a §53 ods. 1 OZ. Pri nároku na primerané finančné zadostučinenie v zmysle citovaného ustanovenia postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovanej nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalovaná uzavrela so ňou vadný záväzkový vzťah (absencia obligatórnych náležitostí a zakomponovanie neprijateľných zmluvných podmienok), na základe ktorého sa bezdôvodne obohatila. Za primeranú výšku finančného zadostučinenia považuje sumu vo výške 2 121,72 eur, pričom nárok ako ho požaduje zohľadňuje sumu, o ktorú sa žalovaná bezdôvodne obohatila (621,72 eur) a za určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru požaduje 300,- eur a za určenie dvoch neprijateľných zmluvných podmienok po 600,- eur (t.j. 621,72 € + 300,- € + 2 x 600,- € = 2 121,72 €). Výška primeraného finančného

zadosťučinenia nemôže mať len symbolický význam, pretože symbolická výška nezohľadňuje obsah pojmu spravodlivosť. Zároveň je potrebné zohľadniť aj účel inštitútu PFZ, a to jeho sankčnú, odradzujúcu, satisfakčnú a relutárnu funkciu. Nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy. Z tohto dôvodu sa domáham PFZ vo výške 2.121,72 eur.

3. Žaloba bola žalovanému doručená na vyjadrenie dňa 11.08.2023. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 12.09.2023 uviedol, že v dôsledku procesného úspechu Žalobcu v pôvodnom konaní došlo k nastoleniu rovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán – požiadavka žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia od ich spoločnosti je neopodstatnená. Vyhodnotenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového spôsobilé, že žalobca mohol používať poskytnuté peňažné prostriedky počas celého obdobia trvania úverového vzťahu bezodplatne. Z uvedeného dôvodu máme za to, že rozhodnutím v predchádzajúcom konaní došlo k nastoleniu rovnováhy medzi právami a povinnosťami v zmluvnom vzťahu, keďže úver bol vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov, čo vo svojej podstate predstavuje výhodu na strane žalobcu. Žalovaný žalobcovi vzniknuté bezdôvodné obohatenie bezodkladne vrátil hneď po tom, čo sa z rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa dozvedel, že k bezdôvodnému obohateniu došlo, a to aj s určeným úrokom z omeškania. Ako sa vyjadril Krajský súd Prešov v rozhodnutí vo veci sp. zn. 14Co/91/2012, pri výklade ust. § 3 ods. 5 je najmä s ohľadom na jeho neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. V prípade predchádzajúceho konania je zrejmé, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov a teda žalobca nebol povinný platiť za jeho používanie žiadnu odplatu. Za uvedených okolností preto nepovažujú požiadavku žalobcu, spočívajúcu v priznaní primeraného finančného zadosťučinenia s ohľadom na výsledky Predchádzajúceho konania za primeranú. Zároveň poukazujú na celkom zjavne neprimeranú výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. V prejednávanom prípade bol žalobcovi poskytnutý úverový rámec 900,- eur. V analógii na Rozsudok Krajského súdu Prešov navrhli priznať žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 63,- eur (7% z úverového rámca 900,- €), a to ako primerané finančné zadosťučinenie vo vzťahu k určeniu úveru za bezúročný a bezpoplatkový a vzniknutému bezdôvodnému obohateniu, ktoré bolo bezodkladne po zistení, že k nemu došlo vrátené aj s úrokom. V súvislosti s určenými neprijateľnými zmluvnými podmienkami uviedol, že zmluvná podmienka v časti V. Vyhlásenia klienta, bod 7. Zmluvy o spracovaní osobných údajov žalobcu a zmluvná podmienka uvedená v časti V. Vyhlásenia klienta, bod 22. obsahujúce dohodu o zrážkach zo mzdy uvádzame nasledovne: V prípade oboch zmluvných podmienok sa jedná o staré a obsolétne zmluvné ustanovenia Zmluvy z roku 2012, ktoré sa nepoužívajú, a ktoré pre žalobcu zároveň nemali žiaden nepriaznivý následok a reálne nespôsobili žiadnu nerovnováhu v zmluvnom vzťahu. Nevidíme žiaden dôvod, pre uloženie primeraného finančného zadosťučinenia s ohľadom na jeho satisfakčnú stránku, ktorá tu absentuje. Vo vzťahu k sankčnej a odradzovacej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia uviedol, že uvedené zmluvné podmienky boli ako neprijateľné už určené niekoľkými rozhodnutiami, na ktoré v pôvodnom konaní poukázal aj žalobca a vo vzťahu ku ktorým bol žalovaný viac násobne sankcionovaný a ktoré neuplatňuje, preto tu nevidí priestor ani pre uloženie primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu s ohľadom na sankčnú stránku. Požadovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia 1.200,- eur za dve staré a nepoužívané zmluvné podmienky, ktoré nemali pre žalovaného žiaden nepriaznivý následok je viac ako absurdná. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia je nárokom, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.05.2017 pod sp. zn. 2Co/137/2016, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 9Co/58/2018 a 17Co/17/2018). V danom prípade absentujú podmienky pre sankčnú, odradzujúcu, ako aj satisfakčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, a preto navrhuje, aby súd žalobu v časti určenia primeraného finančného zadosťučinenia zamietol v celom rozsahu.

4. Žalobkyňa prostr. práv. zást. k tomuto vyjadreniu v replike uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej strany uvedenými vo vyjadrení. Poukázala na to, že v základnom konaní úspešne namietala porušenie povinnosti dodávateľa uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere všetky obligatórne náležitosti s následným následkom bezdôvodného obohatenia na strane dodávateľa a nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky, čo je zrejmé z rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8Csp/15/2022 zo dňa 19.04.2023 Rozsudkom vydaným v základnom konaní došlo k judikovaniu konkrétneho nároku spotrebiteľa, čo citujúci odôvodnenie rozsudku uviedli v žalobe.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 17.04.2024, na ktorom právni zástupcovia trvali na svojich doterajších stanoviskách a vyjadreniach.

6. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu zistil tento skutkový stav:

7. V konaní nebolo sporné to, že rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k.8Csp/15/2022 zo dňa 19.04.2023 súd rozhodol tak, že určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o vydanie a používanie predmetnej platobnej karty VÚB pod konkrétnym číslom zo dňa 13.04.2012 je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 621,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy. Tretím výrokom súd rozhodol tak, že určil neprijateľnosť konkrétnej zmluvnej podmienky citovanej vo výrokovej časti uvedeného rozsudku, obdobne aj vo výroku v bode IV, kde bola taktiež určená ďalšia zmluvná podmienka za neprijateľnú. Zároveň žalovaného zaviazal k povinnosti náhrady trov konania v rozsahu 100 %. Možno konštatovať, že spornou skutočnosťou je výška, pokiaľ ide o priznanie sumy primeraného finančného zadosťučinenia. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľ si voči žalovanej ako dodávateľovi v konaní pod sp. zn. 8Csp/15/2022 úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených v zákone č. 129/2010 Z.z., § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., ako aj v § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Právny stav:

8. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č.250/2007 Z. z.“), Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Po vykonaní dokazovania súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán a dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je v základe dôvodná a vo vzťahu k výške čiastočne dôvodná.

11. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde v konaní, v ktorom preukáže, že dodávateľ skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo osobitný predpis. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie teda nemôže dôjsť kedykoľvek. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby bola spotrebiteľovi privedená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde a toto je spôsobilé privedieť spotrebiteľovi ujmu.

12. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde, čo v danom prípade splnené bolo. Finančné zadosťučinenie spočíva v satisfakcii za stav, ktorý žalobca musel trpieť a skladá sa z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, všetko čo mu berie čas a kľud. Základom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť a súd ho určuje na základe

vlastnej úvahy. Pre priznanie finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi a určenie jej výšky nie je podľa názoru súdu podstatná jeho sankčná a represívna funkcia, ktorá v podstate vyplýva zo samotnej jeho povahy, keď dodávateľ, ktorý sa dopustil nezákonného a neprijateľného konania v jeho majetkovej sfére každopádne postihuje. Uplatňovanie sankčných prostriedkov voči zákonom zakázanému správaniu dodávateľov na voľnom trhu je zverené odvetviami verejného práva predovšetkým orgánom kontroly, dozoru a dohľadu nad voľným trhom, resp. nad finančným trhom, napríklad Slovenskej obchodnej inšpekcií, Národnej banke Slovenska, Ministerstvu financií Slovenskej republiky, ktoré disponujú širokým rozsahom oprávnení ukladať za nezákonné konanie sankcie. Tu je však potrebné poukázať aj na limity ochrany spotrebiteľov, ktorá nesmie pri aplikácii práva proti nekalej súťaži, alebo neférovým praktikám dodávateľa, dominovať nad ochranou súťažiteľa. Aj keď je spotrebiteľ slabšou stranou v spore a zákonodarca mu poskytuje zvýšenú ochranu, nič sa nemení na tom, že ako žalobca, ktorý je dokonca zastúpený právnym zástupcom, má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/83/2017 zo 16.4.2018).

13. Z okolností zistených a konštatovaných v konaní vedenom pod sp. zn. 8Csp/15/2022 je nepochybné, že žalobkyni bolo vo vyššie označenom súdnom konaní relevantným spôsobom preukázané porušenie zákonnej povinnosti žalovaného poskytnúť spotrebiteľský úver bez neprijateľných a teda neplatných zmluvných podmienok a od žalobcu ako spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktorú pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok, resp. zákonnú sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, žalovaný nemal zákonný nárok.

14. Z obsahu uvedeného právoplatného rozsudku vyplýva, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť ujmu a k tejto ujme aj došlo tým, že žalobkyňa žalovanému vyplatila čiastku presahujúcu nárok žalovaného voči nej a že nápravu tejto situácie žiadala až v iniciovanom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 8Csp/15/2022. Žalobkyňa tak v označenom konaní úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý nesie za porušenie jej práva zodpovednosť. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľa, dôsledkom je právo požadovať od neho finančné zadosťučinenie.

15. Zo stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 48/2022 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 vyplýva, že jediným predpokladom, ktorý vyžaduje ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pre uplatnenie nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je, že spotrebiteľ si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými právnymi predpismi. Žiadnu inú podmienku, teda ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma sa nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezodvodného obohatenia) je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti, alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritéria, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je jeho primeranosť. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

16. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností na strane žalobkyne, ako aj žalovanej a okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštítút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

17. Pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia však bolo potrebné zobrať na zreteľ aj dopad rozhodnutia súdu na žalovaného, ktorého okrem týmto rozsudkom priznanú povinnosť zaplatiť finančné zadosťučinenie, zaťažuje aj strata úrokov a poplatkov z ním poskytnutého úveru, povinnosť náhrady trov konania a súdnych poplatkov tohto konania, ako aj v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.

zn.8Csp/15/2022, ako aj povinnosť vydania bezdôvodného obohatenia. Vychádzajúc z uvedeného súd považuje za dostatočné finančné zadosťučinenie vo výške 150,- eur vo vzťahu k úspechu žalobkyne týkajúceho sa bezdôvodného obohatenia, vo výške 150,- vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a vo výške 150,- eur vo vzťahu k úspechu žalobkyne o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, t.j. spolu 450,- eur. Súd je toho názoru, že táto výška je pre žalobkyňu dostatočnou satisfakciou a v okolnostiach veci zodpovedá kritériu primeranosti, povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu, ako aj účelu finančného zadosťučinenia, ktoré svojím rozsahom sekundárne odrádza dodávateľa aj od ďalšieho porušovania spotrebiteľských práv žalobcov, či iných spotrebiteľov.

18. Potrebné je aj konštatovať, že žalobkyňa v podanej žalobe v podstate neprodukovala a ani nepreukázala žiadne tvrdenia o konkrétnych dôsledkoch, ktoré malo protiprávne konanie žalovaného na jej postavenie, na psychický či fyzický stav vyvolaný predchádzajúcim súdnym konaním a ani ako inak ju takéto súdne konanie poškodilo (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/25/2020 z 18.8.2020, 25CoCsp/7/2023 zo dňa 07.12.2023) okrem tých, ktoré by neboli už v tomto konaní súdom zhodnotené, a pre ktoré by bolo odôvodnené priznať im finančné zadosťučinenie vo vyššej sume. Je nutné podotknúť, že finančné zadosťučinenie je nárok, ktorý je priznávaný spotrebiteľovi nad rámec už skorším rozhodnutím reparovanej ujmy.

19. Na základe horeuvedených právnych úvah súd priznal žalobkyni voči žalovanému na dovŕšenie nápravy vyplývajúcej z konštatovaného porušenia práva rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 8Csp15/2022 ako finančné zadosťučinenie sumu 450,- eur a zvyšnú časť uplatneného nároku zamietol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku. Pri svojej úvahe o priznaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z toho, že žalobkyni bolo priznané bezdôvodné obohatenie v horeuvedenom konaní vo výške 621,72 eur a zároveň bola vyslovená neprijateľnosť zmluvných podmienok ako aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a teda súd priznal z titulu porušenia jej práv spotrebiteľa sumu vo výške cca 1/4 - ny z tejto priznanej sumy, a to za každý uplatnený nárok. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške požadovanej žalobcom v podanej žalobe, by už podľa názoru súdu malo znaky konania spotrebiteľa v snahe získať finančné prostriedky v neadekvátnej výške. Súd zdôrazňuje, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy.

20. Podľa ustanovenia § 262 ods.1 CSP., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. spojení s §262 ods. 1 CSP. Žalobca bol vo veci čo do základu nároku plne úspešný, pretože v prípadoch, keď rozhodnutie závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, možno za plný úspech považovať aj rozhodnutie, ktorým bol uznaný základ nároku, ale bola priznaná nižšia suma než ktorá bola v žalobe žiadaná. V takomto prípade má tak žalobkyňa právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak pri určovaní výšky trov konania sa musí vychádzať len z prisúdenej sumy.

23. O výške trov konania žalobcu rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p. samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným

postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.